20-05-2015	പ്രഭാതമുരളി	ഓം ശാന്തി	ബാപ്ദാദ	മധുബന്‍

മധുരമായ കുട്ടികളേ:- നിങ്ങള്‍ക്ക് ലഹരി ഉണ്ടായിരിയ്ക്കണം ഏതു ശിവനെയാണോ സര്‍വ്വരും പൂജിയ്ക്കുന്നത് ആ ശിവന്‍ ഇപ്പോള്‍ നമ്മുടെ അച്ഛന്‍ ആയിരിയ്ക്കുന്നു. നമ്മള്‍ ആ അച്ഛന്റെ സന്മുഖത്ത് ഇരിയ്ക്കുകയാണ്.

ചോദ്യം:- എന്തുകൊണ്ട് മനുഷ്യര്‍ ഭഗവാനോട് ക്ഷമ ചോദിയ്ക്കുന്നു? ഭഗവാന്‍ അവരോട് ക്ഷമിയ്ക്കുമോ?
ഉത്തരം:- നമ്മള്‍ ചെയ്യുന്ന പാപകര്‍മ്മങ്ങളുടെ ശിക്ഷ ഭഗവാന്‍ ധര്‍മ്മരാജനാല്‍ തരും എന്നു മനുഷ്യര്‍ മനസ്സിലാക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഭഗവാനോട് ക്ഷമ ചോദിയ്ക്കുന്നു. എന്നാല്‍ മനുഷ്യര്‍ക്ക് തന്റെ കര്‍മ്മങ്ങളുടെ ഫലം കര്‍മ്മഭോഗത്തിന്റെ രൂപത്തില്‍ അനുഭവിച്ചേ മതിയാകൂ. ഭഗവാന്‍ അതിനായിട്ട് മറുമരുന്നൊന്നും തരുന്നില്ല. ഗര്‍ഭ ജയിലിലും ശിക്ഷകള്‍ അനുഭവിയ്ക്കുന്ന സമയത്ത് സാകഷാത്കാരം കിട്ടും നിങ്ങള്‍ ഇങ്ങനെയെല്ലാം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്, ഈശ്വരീയ ഡയറക്ഷന്‍ അനുസരിച്ചില്ല അതുകൊണ്ട് ഈ ശിക്ഷ കിട്ടുന്നു.

ഗീതം:- നീ രാത്രി ഉറങ്ങി നഷ്ടപ്പെടുത്തി......

ഓം ശാന്തി. ഇതു പറഞ്ഞതാരാണ്? അത്മീയ അച്ഛനാണ് പറഞ്ഞത്. ആത്മീയ അച്ഛന്‍ ഉയര്‍ന്നതിലും ഉയര്‍ന്ന ആളാണ്. സര്‍വ്വ മനുഷ്യരേകാളും സര്‍വ്വ ആത്മാക്കളെക്കാലും ഉയര്‍ന്നതാണ്. സര്‍വ്വരിലും ആത്മാവുണ്ടല്ലോ. പാര്‍ട്ടഭിനയിക്കാനാണ് ശരീരം കിട്ടുന്നത്. സന്ന്യാസിമാരുടെയെല്ലാം ശരീരത്തിനു എത്ര മാത്രം ബഹുമാനമാണ് കിട്ടുന്നത്.തന്റെ ഗുരുക്കന്മാരുടെയൊക്കെ മഹിമ പാടുന്നത് എത്രമാത്രമാണ്? ഇവിടെ പരിധിയില്ലാത്ത ബാബ ഗുപ്തമാണ്. നിങ്ങള്‍ക്കറിയാം ശിവബാബ ഉയര്‍ന്നതിലും ഉയര്‍ന്നവനാണ്, ബാബയേക്കാലും ഉയര്‍ന്നതായി ആരും ഇല്ല. ധര്‍മ്മരാജനും ബാബയുടെ കൂടെയുണ്ട് കാരണം ഭക്തീമാര്‍ഗത്തില്‍ ക്ഷമ ചോദിയ്ക്കാറുണ്ട് - അല്ലയോ ഭഗവാനേ ക്ഷമിയ്ക്കണേ? ഭഗവാന്‍ ഇപ്പോള്‍ എന്തു ചെയ്യും? ഇവിടെയാണെങ്കില്‍ ഗവണ്മെന്റ് പിടിച്ച് ജയിലില്‍ ഇടും. ധര്‍മ്മരാജന്‍ ഗര്‍ഭജയിലില്‍ ശിക്ഷ തരും. അനുഭവിയ്ക്കനുള്ളതെല്ലാം അനുഭവിയ്ക്കേണ്ടി വരും അതിനെ കര്‍മ്മ ഭോഗം എന്നു പറയും. ആര്‍ക്കു കര്‍മ്മഭോഗം അനുഭവിയ്ക്കേണ്ടി വരും എന്നു നിങ്ങള്‍ക്കിപ്പോള്‍ അറിയാം. എന്തായിരിയ്ക്കും?. ഹേ പ്രഭു ക്ഷമിയ്ക്കണേ. ദുഖമകറ്റണേ, സുഖം തരണേ. ഇതിനു ഭഗവാനെന്തെങ്കിലും മരുന്നു തരുമോ? ഭഗവാനൊന്നും ചെയ്യുവാന്‍ സാധിയ്ക്കില്ല. ഭഗവാനോടെന്തിനു പറയുന്നു? കാരണം ഭഗവാന്റെ കൂടെത്തന്നെ ധര്‍മ്മരാജനും ഉണ്ട്. തെറ്റായ കര്‍മ്മം ചെയ്താല്‍ തീര്‍ച്ചയായും അനുഭവിയ്ക്കേണ്ടി വരും. ഗര്‍ഭജയിലില്‍ ശിക്ഷയും കിട്ടും. എല്ലാ സാക്ഷാത്കാരവും കിട്ടും. സാക്ഷാത്കാരം കൂടാതെ ശിക്ഷ കിട്ടില്ല. ഗര്‍ഭജയിലില്‍ ഒരു മരുന്നും ഇല്ല. അവിടെ ശിക്ഷകള്‍ അനുഭവിയ്ക്കേണ്ടി വരും. ദുഖിയ്ക്കുമ്പോള്‍ വിളിച്ചു പറയും ഭഗവാനേ ഈ ജയിലില്‍ നിന്നും രക്ഷിയ്ക്കണേ.

ഇപ്പോള്‍ നിങ്ങള്‍ കുട്ടികള്‍ ആരുടെ മുന്‍പിലാണിരിയ്ക്കുന്നത്? ഉയര്‍ന്നതിലും ഉയര്‍ന്ന ബാബയുടെ, പക്ഷേ ബാബ ഗുപ്തമാണ്. മറ്റെലാപേര്‍ക്കും കാഴ്ചയില്‍ ശരീരം ഉണ്ട് എന്നാല്‍ ശിവബാബക്ക് സ്വന്തമായി കൈയ്യോ കാലോ ഇല്ല. പുഷപങ്ങളൊക്കെ സ്വീകരിയ്ക്കുന്നതാരായിരിയ്ക്കും? വേണമെങ്കില്‍ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈകളിലൂടെ തന്നെ വാങ്ങിയ്ക്കും. പക്ഷേ ആരില്‍ നിന്നും വാങ്ങിയ്ക്കുന്നില്ല. എന്നെ ആരും സ്പര്‍ശിയ്ക്കരുത് എന്നു ശങ്കരാചാര്യന്‍ പറയുന്നതു പോലെ ബാബ പറയുന്നു ഞാന്‍ പതീതരില്‍ നിന്നും എങ്ങനെ വാങ്ങിയ്ക്കും? എനിയ്ക്കു പൂക്കളുടെ ആവശ്യം ഇല്ല. ഭക്തീമാര്‍ഗത്തില്‍ സോമനാഥക്ഷേത്രം പണിത് പുഷ്പങ്ങള്‍ അര്‍പ്പിയ്ക്കുന്നു. പക്ഷേ എനിയ്ക്കു ശരീരം ഇല്ല. ആത്മാവിനെ ആരെങ്കിലും സ്പര്‍ശിയ്ക്കുമോ? പതീതരില്‍ നിന്നും എങ്ങനെ പുഷ്പങ്ങള്‍ വാങ്ങിയ്ക്കും എന്നു ബാബ ചോദിയ്ക്കുന്നു. ആര്‍ക്കും കൈ തൊടാന്‍ പോലും സാധിയ്ക്കില്ല. പതീതരെ സ്പര്‍ശിയ്ക്കുവാന്‍ പോലും അനുവദിയ്ക്കില്ല. ഇന്നു ബാബ എന്നു വിളിച്ചിട്ട് നാളെ പോയി നരകവാസിയാകുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ളവരെ നോക്കുക പോലും ഇല്ല. ഞാന്‍ ഉയര്‍ന്നതിലും ഉയര്‍ന്നവനാണെന്നു ബാബ പറയുന്നു. എല്ലാ സന്ന്യാസിമാരേയും ഡ്രാമയനുസരിച്ച് ഉദ്ധരിയ്ക്കണം. എന്നെ ആരും തന്നെ അറിയുന്നില്ല. ശിവനെ പൂജിയ്ക്കുന്നുണ്ട് പക്ഷേ ശിവനാണ് ഗീതയുടെ ഭഗവാന്‍, ഇവിടെ വന്നു ജ്ഞാനം തരുന്നത് എന്നൊന്നും മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. ഗീതയില്‍ കൃഷ്ണന്റെ പേരു വച്ചിരിയ്ക്കുന്നു. കൃഷ്ണനാണ് ജ്ഞാനം തരുന്നതെങ്കില്‍ പിന്നെ ശിവന്‍ എന്തു ചെയ്തിട്ടുണ്ടാകും? ഇതു കേള്‍ക്കുമ്പോള്‍ ശിവന്‍ വന്നിട്ടേ ഉണ്ടാകില്ല എന്നു മനുഷ്യര്‍ വിചാരിയ്ക്കും. പതീത പാവനന്‍ എന്നു കൃഷ്ണനെ വിളിയ്ക്കില്ല. പതീത പാവനന്‍ എന്നു എന്നെയാണ് വിളിയ്ക്കുന്നത്. നിങ്ങളുടെ ഇടയിലും കുറച്ചു പേര്‍ മാത്രമേ കാര്യമായി ബഹുമാനിയ്ക്കുന്നുള്ളു. സാധാരണരീതിയിലാണിരിയ്ക്കുന്നത്. ഞാന്‍ ഈ സന്ന്യാസിമാരുടേയും കൂടി അച്ഛനാണു എന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നു. ശങ്കരാചാര്യനെപ്പോലുള്ള സര്‍വ്വ ആത്മാകളുടേയും അച്ഛനാണ് ഞാന്‍. ശരീരത്തിനു

അച്ഛൻ ഉണ്ട്, ഈ കാണുന്ന എല്ലാ ആത്മാക്കളുടേയും അച്ഛനാണ് ഞാൻ. എന്നെ സർവ്വരും പൂജിയ്ക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ബാബ ഇവിടെ സന്മുഖത്തിരിയ്ക്കുകയാണ്. പക്ഷേ ഞങ്ങൾ ആരുടെ മുൻപിലാണിരിയ്ക്കുന്നതെന്നു സർവ്വരും മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.

ആത്മാക്കൾ ജന്മജന്മാന്തരമായി ദേഹാഭിമാനത്തിൽ വീണു കിടക്കുന്നതുകൊണ്ട് ബാബയെ ഓർമ്മിയ്ക്കുവാൻ സാധിയ്ക്കുന്നില്ല. ദേഹത്തിനെ തന്നെയാണ് കാണുന്നത്. ദേഹീ അഭിമാനിയാകുകയാണെങ്കിൽ ബാബയേയും ഓർമ്മിയ്ക്കും ശ്രീമത്തനുസരിയ്ക്കുകയും ചെയ്യും. ബാബ പറയുന്നു– എന്നെ അറിയുവാൻ വേണ്ടി സർവ്വരും പരിശ്രമിയ്ക്കുകയാണ്; പൂർണ്ണമായും ദേഹീഅഭിമാനികളാകുന്നവർ അന്തിമത്തിൽ വിജയിയ്ക്കും. ബാക്കിയുള്ളവരിൽ കുറച്ചെങ്കിലും ദേഹാഭിമാനം കാണും. ബാബ ഗുപ്തമാണ്. ബാബയ്ക്ക് ഒന്നും കൊടുക്കുവാൻ സാധിയ്ക്കില്ല. കുട്ടികൾ ശിവക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പോയി പറഞ്ഞുകൊടുക്കാറുണ്ട്. കുമാരിമാർ തന്നെയാണ് ശിവബാബയുടെ പരിചയം കൊടുക്കുന്നത്. കുമാരന്മാരും കുമാരിമാരും രണ്ടു കൂട്ടരും ഉണ്ട്. കുമാരന്മാരും പരിചയം കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. പുരുഷന്മാരേക്കാൾ കൂടുതൽ സ്ത്രീകൾ സേവനം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് മാതാക്കളെ ബാബ പ്രത്യേകം ഉയർത്തുന്നു. കുട്ടികൾക്ക് സേവനത്തിനോടു താത്പര്യം വേണം. ലൗകിക പഠിത്തത്തിനോടു താത്പര്യം കാണിയ്ക്കുന്നതു പോലെ. അതു ഭൗതികം. ഇതു ആത്മീയം. ഭൗതിക പഠിത്തം പഠിച്ചാലോ കായിക പഠിത്തം പഠിച്ചാലോ ഒന്നും കിട്ടാൻ പോകുന്നില്ല. ഒരാൾക്കു കുട്ടി ജനിച്ചതിന്റെ ആഘോഷം നടത്തി എന്നു വിചാരിയ്ക്കൂ പക്ഷേ എന്തു കിട്ടാനാണ്. എന്തെങ്കിലും നേടിയെടുക്കുവാൻ പോലും ഉള്ള സമയം ഇല്ല. ഇവിടെനിന്നും പോയി ജനിയ്ക്കാറുണ്ട് പക്ഷേ അവർ ഒന്നും മനസ്സിലാക്കില്ല. ജ്ഞാനത്തിൽ വന്നിട്ട് ശരീരം വിട്ടുപോകുന്നവരാണെങ്കിൽ ഇവിടെ നിന്നും പഠിച്ചതനുസരിച്ച് അവർ കുട്ടിക്കാലത്തു തന്നെ ശിവബാബയെ ഓർമ്മിയ്ക്കുവാൻ തുടങ്ങും. ഇതൊരുമന്ത്രമാണല്ലോ? ചെറിയകുട്ടികളെ പഠിപ്പിയ്ക്കുവാൻപോയാൽ അവർക്കീ ബിന്ദുവിനെക്കുറിച്ചൊക്കെ പറഞ്ഞുകൊടുത്താൽ മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിയ്ക്കില്ല. ശിവബാബ ശിവബാബ എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിയ്ക്കും. ശിവബാബയെ ഓർമ്മിയ്ക്കുകയാണെങ്കിൽ സ്വർഗത്തിന്റെ സമ്പത്ത് കിട്ടും. ഇങ്ങനെയെല്ലാം കുട്ടികൾക്കു മനസ്സിലാക്കിച്ചു കൊടുക്കുകയാണെങ്കിൽ അവരും സ്വർഗത്തിൽ വരും. പക്ഷേ ഉയർന്ന പദവിയൊന്നും നേടുവാൻ സാധിയ്ക്കില്ല. അങ്ങനെ ശിവബാബ ശിവബാബ എന്നു വിളിയ്ക്കുന്ന ഒരുപാടുകുട്ടികൾ ഇവിടെ വരാറുണ്ട്. പിന്നെ അന്തിമത്തിൽ സത്ഗതി കിട്ടും. ഇവിടെ രാജധാനി സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ടിരിയ്ക്കുകയാണ്. പക്ഷേ ചെറിയകുട്ടികൾ ഒന്നു മറിയാതെ ശിവ ശിവാ എന്നു പറയുന്നതു പോലെയാണ് മനുഷ്യർ ഇപ്പോൾ ശിവനെ പൂജിയ്ക്കുന്നത്. പൂജിയ്ക്കുന്നു എന്നല്ലാതെ ഒന്നും തന്നെ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. അവരോടു പറയണം – നിങ്ങൾ പൂജിയ്ക്കുന്ന ആളാണ് ജ്ഞാനസാഗരൻ, ഗീതയുടെ ഭഗവാൻ. ആ അളാണ് നമ്മളെ പഠിപ്പിയ്ക്കുന്നത്. ശിവബാബയാണ് നമ്മളെ പഠിപ്പിയ്ക്കുന്നതെന്നു പറയുവാൻ സാധിയ്ക്കുന്ന മറ്റാരും ഈ ലോകത്തിൽ ഇല്ല. ഇക്കാര്യം നിങ്ങൾക്കു മാത്രമേ അറിയൂ എങ്കിലും മറന്നും പോകാറുണ്ട്. ഭഗവാനുവചനങ്ങളാണ് ഞാൻ നിങ്ങളെ രാജയോഗം പഠിപ്പിയ്ക്കുന്നു. ആരാണ് പറയുന്നത്– ഭഗവാനുവചനങ്ങളാണ്, കാമം മഹാശത്രുവാണ്, കാമത്തിനു മേൽ വിജയം നേടൂ. പഴയ ലോകത്തിനെ സന്ന്യസിയ്ക്കൂ. ഹഠയോഗികൾ പരിധിയുള്ള സന്ന്യാസിമാരാണ്. അതു ശങ്കരാചാര്യൻ ഇതു ശിവാചാര്യൻ. ശിവാചാര്യൻ നമ്മളെ പഠിപ്പിയ്ക്കുന്നു. കൃഷ്ണനെ ആചാര്യൻ എന്നു വിളിയ്ക്കില്ല. കൃഷ്ണൻ ചെറിയ കുട്ടിയാണ്. സത്യയുഗത്തിൽ ജ്ഞാനത്തിന്റെ ആവശ്യം ഇല്ല.

ശിവക്ഷേത്രങ്ങൾ ഉള്ളടത്തെല്ലാം നിങ്ങൾ കുട്ടികൾക്ക് വളരെ നല്ല സേവനം ചെയ്യുവാൻ സധിക്കും. മാതാക്കൾ പോകുന്നത് നല്ലതാണ്, കുമാരിമാരാണെങ്കിൽ വളരെ നല്ലത്. ഇപ്പോൾ നമ്മുക്ക് ബാബയിൽ നിന്ന് രാജ്യഭാഗ്യം എടുക്കണം. ബാബ നമ്മളെ പഠിപ്പിക്കുന്നു, പിന്നീട് നമ്മൾ മഹാരാജാവും – മഹാറാണിയുമാകും. ഉയർന്നതിലും, ഉയർന്നത് ബാബയാണ്, ഈ ജ്ഞാനം വേറെ മനുഷ്യക്കാർക്കും നൽകുവാൻ കഴിയില്ല. ഇത് കലിയുഗമാണ്. സത്യയുഗത്തിൽ ഈ ലക്ഷ്മി – നാരായണന്റെ രാജ്യമായിരുന്നു. ഇവർ രാജാവും – റാണിയും എങ്ങനെയായി, സത്യയുഗത്തിന്റെ അധികാരിയാകുന്നതിന് ആര് രാജയോഗം പഠിപ്പിച്ചു ? ആരുടെ പൂജയാണോ നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത്, അത് നിങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ച് സത്യയുഗത്തിന്റെ അധികാരിയാക്കുന്നു. ബ്രഹ്മാവിലൂടെ സ്ഥാപന, വിഷ്ണുവിലൂടെ പാലന .... പതീത കുടുബമാർഗത്തിലുള്ളവർ തന്നെ പാവന കുടുബമാർഗത്തിലേയ്ക്ക് പോകുന്നത്. പറയുന്നുമുണ്ട് ബാബ നമ്മൾ പതീതരെ പാവനമാക്കൂ. പാവനമാക്കി ഈ ദേവതയാക്കൂ. അവർ പ്രവർത്തി മാർഗമാണ്. നിവൃത്തി മാർഗത്തിലുള്ളവരുടെ ഗുരു ആകുന്നതേയില്ല. ആരാണോ പവിത്രം അവരെയാണ് ഗുരുവാക്കുന്നത്. വികാരത്തിന് വേണ്ടി വിവാഹം കഴിക്കാതെ ഒരുമിച്ച് ഇരിക്കുന്നവർ ഒരുപാടുണ്ട്. നിങ്ങൾ കുട്ടികൾക്ക് അങ്ങനെ – അങ്ങനെ സേവനം ചെയ്യണം. ഇള്ളിൽ ലഹരി ഉണ്ടായിരിക്കണം. എന്തുകൊണ്ട് നമ്മൾക്ക് ബാബയുടെ സൽപുത്രരായി സേവനം ചെയ്തുകൂടാ ? പഴയ ലോകത്തിന്റെ വിനാശം മുന്നിൽ നിൽക്കുന്നു.

ഇപ്പോൾ കൃഷ്ണനല്ല, ശിവബാബയാണ് പറയുന്നത്. കൃഷ്ണൻ ഒരേഒരു പ്രാവശ്യം സത്യയുഗത്തിൽ മാത്രമാണ് ഉള്ളത്. അടുത്ത ജന്മത്തിൽ രൂപവും, പേരും മാറുന്നു. 84 – ജന്മത്തിൽ 84 – രൂപം. കൃഷ്ണന് ഈ ജ്ഞാനം ആരേയും പഠിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയില്ല. ആ കൃഷ്ണന് ഇവിടെ എങ്ങനെ വരുവാൻ കഴിയും. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ കുട്ടികൾ ഈ കാര്യങ്ങൾ എല്ലാം മനസ്സിലാക്കുന്നു. അരകല്പം നല്ല ജന്മമായിരിക്കും, പിന്നീട് രാവണ രാജ്യം ആരംഭിക്കുന്നു. മനുഷ്യർ പൂർണ്ണമായും മൃഗത്തിന് സമാനമായി. പരസ്പരം വഴക്ക് – ലഹള കൂടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ രാവണ ജന്മമല്ലേ. ബാക്കി 84 – ലക്ഷം ജന്മമൊന്നുമില്ല. ഇത്രയും വെറൈററി ഉണ്ട്. പക്ഷേ ഇത്രയും ലക്ഷം ജന്മമൊന്നുമില്ല. ഇതെല്ലാം ബാബ ഇരുന്ന് മനസ്സിലാക്കിച്ചുതരുന്നു. അത് ഉയർന്നതിലും ഉയർന്ന ഭഗവാനാണ്. അത് പഠിപ്പിക്കുന്നു, അടുത്തത് പിന്നീട് ഈ ബ്രഹ്മാവാണല്ലോ. പഠിക്കുന്നില്ലായെങ്കിൽ ആരുടെയെങ്കിലും അടുത്ത് പോയി ദാസ – ദാസിയാകും. എന്താ ശിവബാബയുടെ അടുത്ത് ദാസ – ദാസിയാകുമോ? ബാബ മനസ്സിലാക്കി തരുന്നു പഠിക്കുന്നില്ലായെങ്കിൽ സത്യയുഗത്തിൽ പോയി ദാസ – ദാസിയാകും. ആരാണോ കഴിച്ചു, കുടിച്ചു, ഉറങ്ങി, അല്പംപോലും സേവനം ചെയ്യാത്തത് അവർ ആരാകും ? നമ്മൾ ആരാകും എന്നത് ബുദ്ധിയിലും വരാറുണ്ടല്ലോ. നമ്മൾ മഹാരാജാവാകും. നമ്മുടെ മുന്നിൽ പോലും വരില്ല. സ്വയവും മനസ്സിലാകുന്നു – നമ്മളും അങ്ങനെയാകും. പക്ഷേ എന്നിട്ടും ലജ്ജ എവിടെ ? നമ്മൾ നമ്മുടെ ഉന്നതി ചെയ്ത് ഉയർന്ന പദവി നേടും, ഇങ്ങനെ മനസിലാക്കുന്നതേയില്ല. അതിനാൽ ബാബ പറയുന്നു ഈ ബ്രഹ്മാവാണ് മനസ്സിലാക്കി തരുന്നത് എന്ന് ഒരിക്കലും മനസ്സിലാക്കരുത്, എല്ലായ്പ്പോഴും ശിവബാബയാണ് മനസ്സിലാക്കി തരുന്നത് എന്ന് മനസ്സിലാക്കൂ. ശിവബാബയെ ബഹുമാനിക്കുക തന്നെ വേണമല്ലോ. ബാബയോടൊപ്പം ധർമ്മരാജനുമുണ്ട്. അങ്ങനെയല്ലായെങ്കിൽ ധർമ്മരാജന്റെ ശിക്ഷയും വളരെ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരും. കുമാരിമാർക്ക് വളരെ സമർത്ഥരാകുക തന്നെ വേണം. ഇവിടെ കേട്ടു, പുറത്തുപോകുമ്പോൾ എല്ലാം ഇല്ലാതായി, അങ്ങനെയുമല്ല. ഭക്തി മാർഗത്തിന്റെ സാധനങ്ങൾ എത്രമാത്രമാണ്. അതിനാൽ ഇപ്പോൾ ബാബ പറയുന്നു വിഷം ഉപേക്ഷിക്കൂ.
സ്വർഗവാസിയാകൂ. അങ്ങനെയുള്ള സ്ലോഗൻസ് തയ്യാറാക്കൂ. ശക്തിശാലി സിംഹിണികളാകൂ. പരിധിയില്ലാത്ത ബാബയെ ലഭിച്ചു, പിന്നെ എന്ത് ചിന്ത. ഗവൺന്റ് ധർമ്മത്തെപോലും അഗീകരിക്കുന്നില്ലായെങ്കിൽ മനുഷ്യനിൽ നിന്ന് ദേവതയാകുവാൻ അവർ എങ്ങനെ വരും ? അവർ പറയും നമ്മൾ ഒരു ധർമ്മത്തേയും അഗീകരിക്കുന്നില്ല, പിന്നെ എന്തിന് പരസ്പരം ലഹള – വഴക്ക് കൂടണം . അസത്യം തന്നെ അസത്യം, സത്യത്തിന്റ അംശംപോലുമില്ല. ആദ്യം – ആദ്യം ഈശ്വരൻ സർവ്വവ്യാപി എന്ന് പറഞ്ഞതിലൂടെ അസത്യം ആരഭിച്ചു. ഹിന്ദു ധർമ്മമേയില്ല. ക്രിസ്ത്യൻസ് അവരുടെ ധർമ്മത്തിൽ തന്നെയാണ്. അവർ തന്റെ ധർമ്മം മാറുന്നതേയില്ല. നമ്മുടെ ഒരേയൊരു ധർമ്മം മാത്രമാണ് തന്റെ യഥാർത്ഥ ധർമ്മം മാറി ഹിന്ദു എന്ന് പറയുന്നത്, പിന്നീട് നോക്കൂ എങ്ങനെയുള്ള പേരുകൾ വയ്ക്കുന്നു, ശ്രീ ശ്രീ ഇന്ന .... ഇപ്പോൾ ശ്രീ അർത്ഥം ശ്രേഷ്ഠം എവിടെ ? ഒരാളുടേത് പോലും ശ്രീമത്തല്ല. ഇതെല്ലാം അവരുടെ അയൺ ഏജ് അഭിപ്രായങ്ങളാണ്. അതിനെ ശ്രീമത്ത് എന്ന് എങ്ങനെ പറയും ? ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ കുമാരിമാർ ശക്തിശാലിയായി മാറൂ എങ്കിൽ ആർക്ക് വേണമെങ്കിലും മനസ്സിലാക്കി കൊടുക്കുവാൻ കഴിയും . പക്ഷേ യോഗയുക്തരായ നല്ല സമർത്ഥരായ കുട്ടികൾ വേണം. ശരി

വളരെക്കാലത്തെ വേർപ്പാടിനുശേഷം തിരിച്ചു കിട്ടിയ മധുരമധുരമായ ഓമന സന്താനങ്ങൾക്ക് മാതാവും പിതാവുമായ ബാപ്ദാദയുടെ സ്നേഹ സ്മരണകളും പുലർകാല വന്ദനവും.ആത്മീയ പിതാവിന്റെ ആത്മീയ കുട്ടികൾക്ക് നമസ്കാരം.

ധാരണയ്ക്കുള്ള മുഖ്യ സാരം:-

1 തന്റെ ഉന്നതിയ്ക്കു വേണ്ടി ബാബയുടെ സേവനത്തിൽ തത്പരരാകണം. വെറുതെ കഴിച്ചും കുടിച്ചും ഉറങ്ങിയും ഇരുന്നാൽ പദവി പോകും.

2 ബാബയേയും പഠിത്തത്തിനേയും ബഹുമാനിയ്ക്കണം. ദേഹീ അഭിമാനിയാകുവാൻ പരിപൂർണ്ണമായ പുരുഷാർത്ഥം ചെയ്യണം. ബാബയുടെ ശിക്ഷണങ്ങളെ ധാരണ ചെയ്ത് സുപുത്രരാകണം.

വരദാനം:- സ്വ സ്ഥിതിയിലൂടെ പരിസ്ഥിതികളുടെ മേലെ വിജയം പ്രാപ്തമാക്കുന്ന സംഗമയുഗീ വിജയീ രത്നമായി ഭവിക്കൂ.

പരിസ്ഥിതികളുടെ മേൽ വിജയം നേടുവാനുള്ള സാധനയാണ് സ്വസ്ഥിതി. ഈ ദേഹം പോലും അന്യമാണ്, സ്വന്തമല്ല. സ്വസ്ഥിതി അഥവാ സ്വധർമ്മം സദാ സുഖം തരുന്നു. പ്രകൃതിയുടെ ധർമ്മം അഥവാ പരധർമ്മം അഥവാ ദേഹത്തിന്റെ സ്മൃതി ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള ദുഖം തരുന്നു. സദാ സ്വസ്ഥിതിയിൽ ഇരിക്കുന്നവർ സദാ സുഖം അനുഭവിക്കുന്നു, അവരുടെ അടുക്കൽ ദുഖത്തിന്റെ അലകൾക്ക് വരാൻ സാധിക്കില്ല. അവർ സംഗമയുഗീ വിജയികളാകുന്നു.

സ്ലോഗൻ :- പരിവർത്തനശക്തിയിലൂടെ വ്യർത്ഥ സങ്കല്പങ്ങളുടെ ഒഴുക്കിന്റെ ഫോഴ്സിനെ സമാപ്തമാക്കൂ.